

японські компанії, а останніми роками йому приділяють усе більше уваги в США та Західній Європі [1].

На підставі цього можна стверджувати, що на етапі виробництва закладається основа для одержання прибутку від основної діяльності. Тут здійснюється основна частина витрат підприємства, задіяна більша частина ресурсів. Тому виробництво займає чільне місце в кругообороті капіталу, а чітка організація його обліку, особливо в частині визначення повної собівартості, необхідна для успішної діяльності підприємства. Цим обґрунтовується необхідність подальших досліджень у цій сфері.

Література

1. Белоусова І. Дискусійні проблеми обліку витрат і калькулювання собівартості продукції / І. Белоусова, М. Чумаченко // *Облік: теорія і практика*. – 2008. – №10. – С. 3-7.

Ольга КОВАЛЬ

Тернопільський національний економічний університет

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ІНТЕГРОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ В УКРАЇНІ

Сучасні зміни умов господарської діяльності, які відбулись в результаті глобальної фінансової кризи, виявили необхідність формування такої звітності, яка б могла б забезпечити зацікавлених користувачів достовірною інформацією і одночасно могла б бути структурованою навколо стратегічних задач організації, її моделі бізнесу та корпоративного управління. Актуальною проблемою розвитку бухгалтерського обліку в Україні є наближення його не лише з теорією, але й з практикою, прийнятою в країнах з розвинутою ринковою економікою, при цьому в якості орієнтиру обрані Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ). Але, не дивлячись на конкретний комплекс заходів, які направлені на реформування системи бухгалтерського обліку в Україні, вибір шляхів вирішення даних проблеми залишається предметом дискусій як серед провідних українських вчених так і серед державних відомств.

Дослідженням проблем сталого розвитку та інтегрування обліку займалися зарубіжні і вітчизняні вчені – С. Бобильов, В. Воробей, М. Долішній, О. Василик, І. Глазиріна, І. Журовська, О. Маліновська, І.Потравний, І. Синякевич [1]. Але в сучасних умовах проблема інтегрованого обліку залишається актуальною і вимагає системного розв'язання. Для забезпечення ефективного управління сталим розвитком вітчизняних підприємств потребує подальшого вирішення ряд питань з формування концептуальних основ інтегрованої звітності в корпоративному управлінні, зокрема, розробка концептуальної моделі, вимог до звітності, порядку ідентифікації ризиків бізнесу та аналізу їхнього впливу на сталий розвиток, формату звітності.

Інтегрована звітність зводить воєдино всі суттєві дані про стратегію підприємства, корпоративне управління, показники його діяльності та перспективи таким чином, щоб вони відображали економічне, соціальне і екологічне макросередовище підприємства. Така звітність поєднує найістотніші розділи даних, які в даний час розкидані по окремих напрямках звітності (фінансові звіти, примітки керівництва, звіт про корпоративне управління та винагороди, звіт про сталий розвиток та інші). При підготовці та поданні інтегрованої звітності керівництво підприємства повинно дотримуватись п'яти основних принципів: стратегічної спрямованості, зрозумілості та прозорості інформації, орієнтації на майбутнє та своєчасності, реагування і залучення зацікавлених осіб, стислості, достовірності і суттєвості. Ці принципи є методологічним базисом визначення змісту інтегрованого звіту за такими ключовими елементами: опис діяльності організації та бізнес-моделі; середовище, в якому працює організація, в тому числі ризики і можливості; стратегічні цілі і стратегія досягнення цих цілей; корпоративне управління та винагороди; система виробничих показників та показників сталого розвитку; прогноз на майбутнє [2].

При дотриманні чіткої послідовності формування та відповідності методологічним та теоретичним базисам інтегрованої звітності, українським підприємствам дасть змогу отримати відповідні позитивні економічні ефекти та зміни у вітчизняній системі бухгалтерського обліку. Одними з таких позитивних наслідків є застосування не фінансових компонентів, що дозволить покращити якість та відобразити істотний вплив оточуючого середовища та соціального фактору, мається на увазі використання природних ресурсів, захисті прав людини та вплив бізнесу на суспільні явища, що є актуальним для сьогодення українського бізнесу.

Література

1. *Нефінансова звітність: інструмент соціально відповідального бізнесу* / В. Воробей, І. Журовська. — К.: ФОП Костюченко О.М. — 2010. — 77 с.
2. *Towards Integrated Reporting – Communicating Value in the 21st Century/ Discussion Paper IIRC [Електронний ресурс]*. — Режим доступу : <http://www.theiirc.org/theintegrated-reporting-discussion-paper/>.

Марія КУЦИНСЬКА, Наталія ПОТРУС

Національна металургійна академія України, м. Дніпропетровськ

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ СІТЬОВОГО ПЛАНУВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПОСЛІДОВНОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ РОБІТ З ОБЛІКУ, АНАЛІЗУ І АУДИТУ

Трансформаційні зміни, що притаманні сучасному стану формування методологічних та методичних засад обліку, аналізу і аудиту, вимагають удосконалення підходів до організаційних аспектів зазначених напрямів діяльності, застосування яких сприятиме оптимізації виконання облікових робіт та здійснення аналітичних й аудиторських процедур. Розробка підходів до удосконалення організаційних аспектів здійснення робіт з обліку, аналізу і аудит передбачає визначення складу та послідовності виконання таких робіт, для чого доцільно застосувати методи сітьового планування та управління, які використовують сітьову модель, що відображає взаємозв'язок усіх операцій (елементів) конкретного виду робіт [1, с. 98]. Використання сітьової моделі, окрім визначення послідовності виконання конкретних робіт (здійснення аналітичних та аудиторських процедур), дозволяє аналізувати й оцінювати такий графік робіт, а також виявляти резерви оптимізації організації роботи конкретних працівників та створювати інформаційну базу для ефективного керівництва діяльністю організації (підприємства, установи) шляхом впливу на трудові ресурси.

Як свідчать результати аналізу наукової літератури, методи сітьового планування та управління успішно використовуються у багатьох галузях економіки починаючи з другої половини ХХ століття, зокрема у будівництві, при розробці, створенні та освоєнні нової техніки та нових методів виробництва, проведенні крупних ремонтів та реконструкцій, у плануванні та проведенні наукових досліджень та ін. [1, с. 99]. На сьогоднішній день сітьова модель також використовується для планування різних видів робіт та управління ними, зокрема, в спеціальній літературі наводяться підходи до організації за допомогою сітьової моделі робіт з оцінки ефективності діяльності кафедр державних вищих навчальних закладів (ДНВЗ) [2] та робіт з визначення кількості студентів та оплати за навчання у ДНВЗ [3, с. 156-163]. Однак, запропоновані підходи охоплюють визначення організаційних аспектів вирішення окремих облікових, аналітичних та аудиторських специфічних задач вузьких предметних областей. Оскільки роботи з обліку, аналізу і аудиту можливо віднести до складних цілеспрямованих комплексів взаємопов'язаних робіт за участю достатньої кількості виконавців, зокрема у середніх та великих організаціях (підприємствах, установах), доцільно використовувати для планування таких видів робіт сітьову модель.

Особливістю застосування сітьової моделі є можливість висвітлення усього процесу